טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך ציפייה לביאתו המהרה

| עוֹנַת הַמִּבְחָנִים

אַחֲרֵי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ, יַקְנְאוּ כָּל הַגּוֹיִם בְּיִהוּדִים, וְיִרְצוּ לִהְיוֹת כְּמוֹתָם. הֵם יַחְשְׁקוּ בְּטוֹבוֹת הַהֲנָאָה הַגַּשְׁמִיּוֹת, וְגַם בְּתַעֲנוּגוֹת הָרוּחָנִיִּים. כְּדֵי לְהָרְוִיחַ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַנִּפְלָאִים, יִתְגַּיְּרוּ גּוֹיִם רַבִּים, לְמֹרוֹת שֶׁכְּבָנָתָם לֹא תִּהְיֶה אֲמִתִּית. כְּדֵי לִבְדּוֹק הַאִם אָכֵן יֵשׁ אֱמֶת בִּרְצוֹנָם שֶׁל הַמִּתְגַּיְּרִים לְהִצְטָרֵף לְעַם יִשְׂרָאֵל, יַעֲרֹךְ ה' שְׁנֵי מִבְחָנִים:

בְּחַג הַסֻּכּוֹת, יַשְׁבוּ גַּם 'מְיֻהָדִים הַחֲדָשִׁים' בַּסֻּכָּה. אָז יוֹצִיא הַקָּבָּ"ה אֶת הַחַמָּה מִנִּרְתִּיקָהּ, וְהַחֹם הַכָּבֵד יִהְיֶה כִּמְעַט בִּלְתִּי נִסְבָּל. אִלּוּ שֶׁהִצְטָרְפוּ לַיְּהֲדוּת רַק כְּדֵי לֶהָנוֹת, וְדַאי יָקוּמוּ מִיָּד וְיֵצְאוּ מֵהַסֻּכָּה בַּחֲמַת זַעַם, תּוֹךְ כְּדֵי הִבְעִיטָה הַגּוּפָנִית בְּדִפְנוֹת.

כְּדֵי לְזַהֵּא שֶׁכָּל אֵלּוּ שֶׁהִצְטָרְפוּ לְיִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ כַּוָּנַת רֶוַח עַזְבוּ, יַעֲשֶׂה ה' נֵס נוֹסָף, שֶׁיְּהִיֶּה מִבְחָן. לְאַחַר בֹּא הַמָּשִׁיחַ יָבִיא ה' אֶת אֹמּוֹת הָעוֹלָם שֶׁיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עַל יִשְׂרָאֵל. מֵהַפַּחַד, יִבְרְחוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁאֵינָם יְהוּדִים בֶּאֱמֶת, וְיָנֵסוּ לְהַצִּיל אֶת נַפְשָׁם. בְּפוֹעַל, יָבִיא הַקָּבָּ"ה נְצָחוֹן לְיִשְׂרָאֵל וְיֹאמַר: "עֲנָיִים, הִגִּיעַ זְמַן גְּאֻלַּתְכֶם".

תְּמוּנָה מְסֻפֶּרֶת

ההתרחשויות מאחורי התמונות

בְּמַהֲלַךְ הִתְוַעֲדוּת פּוּרִים תשי"ג, סִפֵּר הָרַבִּי אֶת הַסִּפּוּר הַמְסֻרְסָם אוֹדוֹת הַחָסִיד שֶׁבְּמַהֲלַךְ הַבְּחִירוֹת בְּרוּסִיָּה הַצְּטָרֵף לִקְרִיאוֹת ה"הוּדְיָה", וְקָרָא "הוּא-רַע". הַחֲסִידִים בְּ-770 קָרְאוּ יַחַד "הוּא-רַע, הוּא-רַע הוּא-רַע", וּלְאַחַר מִכֵּן הִתְבָּרֵר שֶׁבְּאוֹתוֹ הַזְּמַן מֵת בְּרוּסִיָּה הַאוֹרֵר סְטָאלִין, יִמ"ש.

הַתְּמוּנָה הַנִּדְּפֶסֶת שֶׁלְּפָנֵינוּ, בָּהּ מַחֲזִיק הָרַבִּי אֶת שְׁתֵּי כֻּפּוֹת יְדֵי הַקְּדוֹשׁוֹת יַחַד, מֵעַל שֻׁלְחָן הַהִתְוַעֲדוּיוֹת. צִלְּמָה בַּהִתְוַעֲדוּת זוּ, שֶׁל פּוּרִים תשי"ג. יוֹדְעֵי דָּבָר מְסַפְּרִים, שֶׁהַתְּמוּנָה צִלְּמָה בְּאוֹתָם רִגְעֵי הַהִכָּרְזָה.

חיים עם הזמן

מסע בין קווי התאריך של תורת החסידות

שְׁלִיחוּת בְּמִסִּירוּת

הַשָּׁמֶשׁ הַלּוֹהֶטֶת יָקְדָה בְּעֹז, וְהִקְשָׁתָה עוֹד יוֹתֵר אֶת הַהֲלִיכָה. מֵאָז שָׁעוֹת הַבֹּקֶר הַמֻּקְדָּמוֹת צָעַד הַהֵלֶךְ, וַאֲבַק הַדְּרָכִים הָאֲפַרְפַּר אָפַף אֶת כַּפּוֹת רַגְלָיו.

לְמֹרוֹת הַקֹּשִׁיִּים הַרַּבִּים, הַלִּיכָתוֹ הָיְתָה כְּבְרִיחוּף, מָשָׁל אֵינוֹ נוֹגֵעַ כְּלָל בַּחול הַתָּחוּם שֶׁמִּתְחָיָו. גּוּפוֹ עָמַד בַּמַּעֲמָסָה הַכְּבֵדָה בְּזִכּוּת הַמַּרְאֶה שֶׁרָאָה בְּעֵינֵי רוּחוֹ.

בְּדִמְיוֹנוֹ, רָאָה כֶּלֶב כַּיִּצּד מְיַשְּׁבִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה כְּמִצְוַת ה'. הַגֹּדֶל הֶחָרִיג כָּל כָּךְ שֶׁל הַפְּרוֹת, כְּמוֹתָם לֹא רָאוּ אֲפִלּוּ בְּמִצְרַיִם, רַק הִרְחִיב אֶת לִבּוֹ. מִפְּרוֹת מְשֻׁבָּחִים שֶׁכָּאֵלּוּ, רָאוּי שֶׁיְּשַׁבֵּעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַזֶּה, רַק עוֹד רֶכֶס הָרִים אֶחָד לְפָנָיו, וּכְבָר יַגִּיעַ אֶל קִרְיַת אַרְבַּע. אַרְבַּע הָעֲנָקִים שֶׁיָּשְׁבוּ שָׁם בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ אָמְנָם עָזְבוּ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לִפְנֵי שָׁנִים, אַךְ גַּם בְּנֵיהֶם - תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הָעֲכָשָׁוִיִּים, הָיוּ מְגַדְּלִים לְפִי כָּל קְנֵה מִדָּה.

הוֹ, כַּעַת הוּא כְּבָר רוֹאֶה אֶת הַיַּעַד בִּקְצֵה הָאֹפֶק. לְמוּלוֹ הִתְנַשֵּׂא קוֹמְמִיּוּת הַמְּבְנֶה שֶׁמַּעֵל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה, מְקוֹם קִבְרֵי אָבוֹת הָאָמָּה.

הוּא בָּא לְכָאן בְּגִפּוֹ, לְלֹא חֲבֵרָיו נְצִיגֵי הַקֹּשָׁטִים - הַמְּרַגְּלִים שֶׁמִּנָּה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. הֵם הָרֵי הַסִּפָּה שֶׁבִּגְלָלָהּ נָדַד לְחֶבְרוֹן, לָשֹׁאת תְּפִלָּה נִרְגֶּשֶׁת מֵעֵמֶק הַלֵּב. יַעֲתִּירוּ עֲבוּרוֹ הָאֲבוֹת אֲצֶל ה' יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיְּצִילוּ מֵעֲצַת הַמְּרַגְּלִים.

הֵם, רְצוֹנָם לְהִשָּׁאֵר בַּמִּדְבָּר; הוּא - מִשְׁתּוֹקֵק לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהִבְטִיחַ בּוֹרֵא הָעוֹלָם לְעַמּוֹ הָאָהוּב. הֵם, יַעֲשׂוּ כָּכָל שֶׁבְּיִכֹלְתָּם כְּדֵי לְשַׁכְנֵעַ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁכְּבָיְכוֹל רָעָה הִיא הָאָרֶץ; אַךְ הוּא יִשְׁתַּדֵּל לְכַפֵּל אֶת מְשִׁימָתָם.

•

מִסִּפּוּרוֹ שֶׁל כָּלֵב, עָלֵינוּ לִלְמֹד הוֹרָאָה חֲשׁוּבָה לְהִתְנַהֲגוּתֵנוּ בַּעֲבוֹדַת ה'. הִשְׁלָה עָלֵינוּ שְׁלִיחוּת חֲשׁוּבָה: לְהָכִין אֶת הָעוֹלָם לְבִיאַת מָשִׁיחַ, לַהֲפֹךְ אוֹתוֹ לְדִירָה לַה'.

עָלֵינוּ לְהִשָּׁמֵר וּלְהִזָּהֵר: אִם נַעֲרֹב אֶת שֶׁכְּלָנִי הָאִישִׁי וּרְצוֹנוֹתֵנוּ הַפְּרָטִיִּים, בְּמָקוֹם לְתַקֵּן - נְקַלְקֵל. בְּמָקוֹם לִבְנוֹת - נַהֲרוֹס.

כְּדֵי לִהְיוֹת בְּטוּחִים, שֶׁאָנוּ מְבַצְּעִים אֶת הַשְּׁלִיחוּת שֶׁלָּנוּ כְּנִדְרָשׁ, וְלֹא מְעָרְבִים שִׁקּוּלִים זָרִים, עָלֵינוּ לִנְהֹג כְּכֶלֶב. בְּהִשְׁתַּטְּחוּתוֹ, בְּפֹא כֶּלֶב אֶת הִתְבַּטְּלוּתוֹ בִּפְנֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. שֶׁהֲרֵי, בְּעֵת הַהִשְׁתַּטְּחוּת הָרֹאשׁ מֹשֶׁה אֶל הָרַגְלַיִם.

כְּדֵי לָבוֹא לְבִטּוּל זֶה - אוֹמֵר הָרַבִּי - יֵשׁ לְהִשְׁתַּפֵּחַ עַל צִיּוּנוֹ שֶׁל נְשִׂיא הַדּוֹר. וּבִזְמַנִּים אִמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּהֶם הַדֶּבֶר אֵינוֹ אֶפְשָׁרִי, יֵשׁ לְשַׁקֵּעַ בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַנְּשִׂיא, שֶׁתָּבִיא אוֹתָנוּ לְבִטּוּל הַנִּדְּרָשׁ.

(מְעֻבָּד עַל פִּי שִׂיחַת שַׁבָּת פָּרָשַׁת שְׁלַח תשי"ז)

בעין המצלמה

מבט לפעילות הפנסאים

הַהַכָּנוֹת בְּעִצּוּמָן!

בִּימִים אֵלּוּ נִמְשֶׁכוֹת בְּמֻלֹא הַמֶּרֶץ הַהַכָּנוֹת לִקְרַאת הַמַּעֲמָד הַגָּדוֹל שֶׁיֵּעָרֵךְ בְּכֹפַר חַבַּ"ד בַּיָּמִים הַסְּמוּכִים לְגֹ' תַּמּוּז, כַּהֲכָנָה לְיוֹם הַהִלּוּלָא. קְבוּצַת חַיָּלֵי הַפַּנְסָאִים מִשְׁתַּתֶּפֶת הַמַּקְהֵלָה נִפְגְּשׁוּ הַשָּׁבוּעַ לְהִתְאַמֵּן לִקְרַאת שִׁירָתָם בַּמַּעֲמָד.

בְּמִסְגֶּרֶת הַהַכָּנוֹת, עֲמֵלִים חַיָּלֵי הַפַּנְסָאִים מִכָּל רַחֲבֵי הָאָרֶץ עַל שִׁנּוּן חֹמֶר הַלִּמּוּדִים מִתּוֹךְ חוֹבְרוֹת הַמַּבְצָע הַיִּעוּדִיּוֹת שֶׁהָפְקוּ. סִיּוּר בַּשֶּׁטַח מַעֲלֶה, כִּי הַחַיָּלִים מְנַקְּבִים אֶת הַדַּקּוֹת הַפְּנוּיוֹת בְּמַהֲלַךְ הַהַפְסָקוֹת בְּמוֹסְדוֹת הַלִּמּוּד כְּדֵי לַחְזֹר וּלְשַׁנֵּן - כַּהֲכָנָה לְיוֹם הַהִלּוּלָא. בְּחֶלְקָן מֵהַהַכָּנוֹת, מְשֻׁלֶּמֶת הַהַכָּנָה הַגְּדוֹלָה - הַ'פַּנְסוֹמְט' וְהַ'פַּנְסוֹמְטִים':

בִּכְפַר חַבַּ"ד, צָלְמוּ גַּם הַחַיָּלִים שֶׁהִצְטָרְפוּ לָאַחֲרוֹנָה לָאִרְגּוּן, עַל יְדֵי הַצַּלָּם-אָמָן יְשַׁעְיָהוּ רִבְקִין. עַל כַּרְטִיס הַפַּנְסָאי, הָאִישִׁי שֶׁיְּחֻלַּק בַּשָּׁבוּעַ הַקָּרוֹב, תּוֹפִיעַ תְּמוּנָתוֹ שֶׁל כָּל חַיָּל וְחַיָּל.

בַּיָּמִים הַקְּרוֹבִים יָצֵב בְּכֹפַר גַּם הַ'פַּנְסוֹמְט'. בַּמַּכְשִׁיר, שֶׁיִּהְיֶה הָרִאשׁוֹן מִסּוּגוֹ בָּאָרֶץ, יוּכַל כָּל חַיָּל לִבְדּוֹק אֶת כַּמּוּת הַנְּקֻדּוֹת שֶׁבִּרְשׁוּתוֹ וְלַעֲקֹב בְּאֹפֶן רָצִיף אַחֲרֵי מַצָּבוֹ הָאִישִׁי וְהִתְקַדְּמוּתוֹ בַּמִּבְצָע. לְכָתֵבֵנוּ נוֹדַע, שֶׁגַּ'פַּנְסוֹמְט' יִהְיוּ יְשׁוּמִים נוֹסָפִים, וְיִהְיֶה אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף בְּאֶמְצָעוּת הַשִּׁמּוּשׁ בָּהֶם נְקֻדּוֹת נוֹסָפוֹת לַחֶשְׁבּוֹן.

בַּהַגְרָלָה שֶׁנֶּעֱרְכָה בֵּין לְמַעְלָה מִ-100 הַחַיָּלִים שֶׁשָּׁלְחוּ סִקָּרִים, זָכָה הַחַיָּל שֶׁנִּיאוּר שי' רִבְקִין בַּסֶּפֶר 'חַיְלֵי הַמִּבְצָעִים'.

מזלו גובר

המערכת מאחלת "שנת הצלחה" לחיילים עיום הולדתם חל בחודש האחרון

חיים אייזנבך, מוישי בייץ, יוסי בסטומסקי, אברהמי ברוד, לוי גרינפלד, אברהמי וישצקי, מעדי וישצקי, ישראל יודקין, ברוך לפקיבקר, מיכלה מורוזוב, שמואל פרנקל, חיים יהודה קטאטיילי, ניסים קסטיאל, שמעון רוטר ועקיבא שיינברגר.

מתי אדרעי, יודי ברוד, מאיר כהן וישראל מארק לרגל בר המצוה!

פ"ח

אי"ן בי"ן השמונה לפנסאים • יוצא לאור על ידי תלמידי ישיבת "תורת"ל המרכזית כפר חב"ד

אַ לאמטערנשיק!

גליון 17 • שבת קודש פרשת שלח, ט"ז סיון ה'תשע"א

'השתטחות' בחברון

במדור "חיים עם הזמן" המתחדש!

פנסאים

מאירים את העולם על-ידי לימוד התורה

שעיי תלמידי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית כפר חב"ד

חסידישע קוק

היאורי הרבי לגמראה הנלמדת

| חסיד הוא פנסאי

"רבי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: אִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה - נִגְאָלִין" (סנהדרין צ"ז)

הַשָּׁבוּעַ לָמַדְנוּ בְּגְמָרָא, בְּמַסֶּכֶת סַנְהֶדְרִין, עַל מַחְלֹקֶת בֵּין רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. בְּנוֹגֵעַ לַקֶּשֶׁר בֵּין הַתְּשׁוּבָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים וּבֵיאַת הַגְּאוּלָה. לְשִׁיטַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הַתְּשׁוּבָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיא תְּנַאי לִגְאֻלָּה, אַךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ חוֹלֵק עָלָיו וְאוֹמֵר שֶׁאֵין קֶשֶׁר בֵּין הַדְּבָרִים.

הָרַבִּי מִקַּשֵּׁר אֶת מַחְלֹקֶתָם זוֹ לְמַחְלֹקֶת נוֹסֶפֶת בְּמַסֶּכֶת רֹאשׁ הַשָّנָה, לְגַבֵּי זְמַן הַגְּאוּלָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר טוֹעֵן, שֶׁהַגְּאֻלָּה הֶעָתִידָה תִּהְיֶה בְּחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְעֻמָּתוֹ, סוֹבֵר שֶׁהַגְּאֻלָּה הֶעָתִידָה תִּהְיֶה בְּחֹדֶשׁ נִיסָן, כְּמוֹ גְּאֻלַּת מִצְרַיִם.

חֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי, אֲנַיְנוּ הוּא הַעֲלָאָה מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, וְקָשׁוּר עִם עֲבוֹדַת הָאָדָם, וְאִלּוּ חֹדֶשׁ נִיסָן קָשׁוּר עִם הַשְׁפָּעָה מִמַּעְלָה מִלְּמַטָּה, וְלָכֵן מַאֲמָץ מְצַדֵּנוּ. לָכֵן מָתְאִים שֶׁרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שֶׁמְקַשֵּׁר אֶת הַגְּאוּלָה עִם עֲבוֹדַת הַתְּשׁוּבָה, יְסַבֵּר שֶׁהִיא תִּהְיֶה בְּחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהַגְּאֻלָּה אֵינָהּ תְּלוּיָה בָּנוּ כְּלָל, מָתְאִים שֶׁנִּגְאַל דַּוְקָא בְּנִיסָן, חֹדֶשׁ שֶׁל הַשְׁפָּעָה מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה.

(מעובד על פי לקוטי שיחות, חלק א' עמ' 235)

כמה מילים

משולחן המערכת, אליכם הפנסאים

לְאַחַר הַסְּפָקָה אֲרוּכָּה קָצַת יוֹתֵר מִהַרְגִּיל - בְּשֶׁל הַקִּדְמַת הָעֵלּוֹן הַקּוֹדֶם לְחַג הַשָּׁבוּעוֹת - אָנוּ שְׂמֵחִים לְהַגִּישׁ בִּפְנֵי קוֹרְאֵינוּ הַנֶּאֱמָנִים אֶת הַגִּיל"ון הַ-טו"ב.

בְּמָדוֹר "חֲסִידִים הָרִאשׁוֹנִים" כְּתָבָה מֻרְחֶבֶת אוֹדוֹת חָסִיד שֶׁעֵדֶ לֹא מִזְמָן הָיָה עִמְנוּ בֵּין הַחַיִּים. הַכְּתָבָה עַל הָרַב דָּוִד רַסְקִין ע"ה מִגִּשֶׁת בְּקֶשֶׁר עִם סִיּוּם יְמֵי שְׁלוֹשִׁים.

שִׁינוּי נוֹסָף שֶׁהוּצַע ע"י הַקּוֹרְאִים בְּקֶרֶן שֶׁעֲרָכְנוּ נִכְנַס הַשָּׁבוּעַ לְשִׁגְרָה הַמְבוֹרֶכֶת: הַמָּדוֹר הָאָהוּב "חַיִּים עִם הַזְּמָן" יוֹפִיעַ מִדֵּי שָׁבוּעַ עִם שִׂיחָה שֶׁל הָרַבִּי עַל הַפָּרָשָׁה.

גּוּט שַׁבָּת הַמַּעֲרֶכֶת

יו"ל ע"י ארגון "הפנסאים" שע"י ישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד
dovba770@gmail.com | 03-6429243 • נא לשמור על קדושת הגיליון

חסידים הראשונים

קיים לדמותם של חסידים

| "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא"

בְּמַהֲלַךְ אַחַת מִהִתְוַעֲדֻיּוֹת הָרַבִּי בַּשָּׁנוֹת הַמֵּ"מִים, הִכְרִיז הָרַבִּי עַל 'מִבְצָע', חָדָשׁ, וְהוֹדִיעַ שֶׁיְּתַנֵּן בַּקָּבּוּץ 'מַשְׁקָה' לְמִי שֶׁיָּקִים וְיַקְבֵּל עַל עַצְמוֹ לְנַהֵל אֶת הַמִּבְצָע. אִישׁ מִכָּל הַנּוֹכְחִים בַּהִתְוַעֲדוּת לֹא קָם. אַחֲרֵי הַכֹּל, מִדָּבָר בְּאַחֲרִיּוּת כְּבֵדָה שֶׁתְּמַשֵּׁךְ לְאֹרֶךְ זְמַן. הָרַבִּי הִמְתִּין כְּמָה שְׁנִיּוֹת, וּבִינְתַּיִם הִשְׁתָּרֵר שֶׁקֶט מְתוּחַ בַּקָּהָל.

כְּשֶׁהָרַבִּי הֵבִין שֶׁאַף אֶחָד לֹא מִתְכּוֹנֵן לְקַבֵּל, הֵעִיף הָרַבִּי מַבָּט קַל לְעֵבֶר ר' דָּוִד רַסְקִין, וְזֶה כְּבָר הִמְהֵר לְעֲבֹר הָרַבִּי, קִבֵּל אֶת הַ'מַשְׁקֶה', וְהָעֱקַר - הוֹסִיף עוֹד אַחֲרֵיּוּת כְּבֵדָה לְרִשְׁימַת הַתַּפְקִידִים שֶׁלּוֹ, כַּאֲשֶׁר כָּל הָעוֹל שֶׁל נְהוּל הַמִּבְצָע הָחָדָשׁ נוֹסֵף עַל כְּתֵפָיו.

• • •

הַקֶּשֶׁר הַמְיֻחָד שֶׁל ר' דָּוִד רַסְקִין לְרַבִּי הָחֵל כְּבָר בְּהֵיוֹתוֹ נַעַר צָעִיר. עִם הָעֲטָרְפוּתָהּ שֶׁל רוֹסִיָּה כַּמַּלְחָמָה נֶגֶד הַצּוֹרֵר הַגֶּרְמָנִי, בְּמַטָּרָה לְהַסְפִּיק אֶת הַשּׁוֹאָה הָאֵיאֹמָה, אֲסָף אָבִיו שֶׁל ר' דָּוִד אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְנִמְלַט עִמָּם מֵהָעִיר לֶנִינְגְּרַד וּמֵאִימֵי הַקָּרְבוֹת שֶׁהִשְׁתּוֹלְלוּ בָּאֵזוֹר.

אַחֲרֵי שֶׁהִסְלִיטוּ בְּמַשָּׁךְ כָּמָה חֳדָשִׁים בַּדְּרָכִים, הִגִּיעוּ בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה לְעִיר אַלְמָא-אַטָּא, בִּירַת קַזַחְסְטָן. כַּעֲבוֹר שְׁנָתַיִם הִגִּיעַ לְעִיר אָבִיו שֶׁל הָרַבִּי, הַמְקֻבָּל רַבִּי לֵוִי יִצְחָק שְׁנֵיאוֹרְסוֹן. כַּעֲבוֹר תְּקוּפָה קְצָרָה מֵהַגָּעָתוֹ לְעִיר, חָלָה רַבִּי לֵוִי יִצְחָק בְּמַחֲלָה קָשָׁה. ר' דָּוִד שֶׁהָיָה אָז נַעַר צָעִיר, הִצְטָרֵף יַחַד עִם אָחִיו לַעֲזוֹר לְאָבִיו בְּמְלֶאכֶת הַסִּפּוּר לְרַבִּי לֵוִי יִצְחָק.

כַּאֲשֶׁר נָחְלְצוּ מִשְׁפַּחַת רַסְקִין מֵעֲמָק הַבָּכָא, וְהִגִּיעוּ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, בִּקֵּשׁ הָרַבִּי מִר' דָּוִד שֶׁיִּכְתֹּב אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁשָּׁמַע מִפִּי אָבִיו שֶׁל הָרַבִּי בְּעֵת שֶׁסָּעַד אוֹתוֹ עַל מִטַּת חָלְיוֹ. כַּעֲבוֹר שָׁנִים רַבּוֹת, בְּשָׁנַת תשל"ג, בְּמַהֲלַךְ הַתְּוַעֲדוּת כ' אַב, לְצִיּוּן הַיָּאָרְצַייְט שֶׁל רַבִּי לֵוִי יִצְחָק, הוֹרָה הָרַבִּי שֶׁאֵלּוּ שֶׁהָיוּ עִם אָבִיו בְּאַלְמָא-אַטָּא יִגְּשׁוּ אֵלָיו לְבִימַת הַהִתְוַעֲדוּת. גַּם ר' דָּוִד הָיָה בֵּין הַנִּגָּשִׁים, וְהָרַבִּי מָזַג לוֹ 'לְחַיִּים'.

• • •

הִתְקַשְּׁרוּתוֹ שֶׁל ר' דָּוִד לְרַבִּי הָיְתָה לְלֹא פְּשָׁרוֹת. שְׁבוּעוֹת לְאַחַר הִסְתַּלְּקוּת הָרַבִּי הַקּוֹדֵם, בְּי' שְׁבָט תש"י, עוֹד לִפְנֵי שֶׁהָרַבִּי

ר' דוד בכותל המערבי בירושלים,
בעת ביקורו בארץ כ"ר צעירי חב"ד העולמית

תְּעוּדַת זֵהוּת

הָרַב דָּוִד רַסְקִין

נוֹלַד בְּבֵית חֲסִידֵי בֶּלְגִינְגְּרַד, לְהוֹרָיו הָרַב יַעֲקֹב-יוֹסֵף וּדְרוֹרִיָּה

כֹּהֵן כְּמְנַהֵל הָרוּחָנִי שֶׁל יְשִׁיבַת תּוֹמְכֵי תְּמִימִים הַמֻּדְרָכִים וְיו"ר צְעִירֵי אֲגֻדַּת חַבַּ"ד הָעוֹלָמִית

נלב"ע בְּיוֹם ז' אִיָּר שָׁנָה זוֹ

קִבֵּל עַל עַצְמוֹ אֶת הַנְּשִׂיאוּת בְּאֹפֶן רִשְׁמִי, הֶעֱלָה ר' דָּוִד אֶת הָרַבִּי לְתוֹרָה עִם הַתְּבָרֵים "כְּבוֹד קְדֹשַׁת אֲדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ". בְּמַעֲשֵׂהוּ זֶה, בִּפֵּא ר' דָּוִד בְּכוֹלּוֹ אֶת רִגְשׁוֹת הַהִתְקַשְּׁרוּת שֶׁל הַחֲסִידִים לָרַבִּי.

מִנְּקֻדַּת רַב שֶׁל תַּפְקִידִים הָטִיל הָרַבִּי עַל ר' דָּוִד, וּבְכָלָם עָסַק בְּסִדִּירוּת נְדִירָה, כַּאֲשֶׁר בְּכָל עִנְיָן הוּא מִתְעַסֵּק קְאִלּוּ זֶהוּ הָעֵסֶק הַיָּחִיד שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּעוֹלָמוֹ. ר' דָּוִד עָמַד בְּרֹאשׁ צְעִירֵי-אֲגֻדַּת-חַבַּ"ד הָעוֹלָמִית, שִׁמֵּשׁ כְּמַנְהֵל יְשִׁיבַת תּוֹמְכֵי תְּמִימִים הַמֻּדְרָכִים בְּ-770 וּמִשְׁפֵּיעָהּ הָרָאשִׁי, כֹּהֵן כְּחֶבְרַת הַנְהָלַת אֲגֻדַּת-חַבַּ"ד-חַבַּ"ד הַנְהָלַת הַמַּרְכָּז לְעִנְיְנֵי חִנּוּךְ וְהָיָה מָרֹאשִׁי הַ'מַסְּדֵּר' שֶׁהָיָה מְאַרְגֵּן אֶת הִתְוַעֲדֻיּוֹת הָרַבִּי.

בְּנוֹסָף, הָיָה ר' דָּוִד ר' "בַּעַל קוֹרֵא" הַקָّבוּעַ בְּמִנְיָנוֹ שֶׁל הָרַבִּי בִּימוֹת הַחֹלּ וּ"בַעַל תּוֹקֵעַ" בַּמִּנְיָן הָרָאשִׁי בְּ-770 בְּרֹאשׁ הַשָّנָה. מִפַּעַם לְפַעַם הוֹרָה הָרַבִּי לְר' דָּוִד לְהִתְוַעֵד עִם קְהַל הַחֲסִידִים בְּ'אֹהֶל הַגָּדוֹל' בְּ-770. בְּכָל אוֹתָם הִזְדַּמְּנוּיּוֹת, בָּהֶם עָמַד לְיַד הָרַבִּי אוֹ בְּצַע אֶת הוֹרֹאוֹתָיו, נִתָּן הָיָה לְהַבְחִין בְּבֵרוּר בְּ"בִּטּוּל" שֶׁלּוֹ, שֶׁהִיאָה מוֹפֶת לְרַבִּים.

ר' דוד קורא בתורה במנינו של הרבי

קְדֻשַּׁת הַגִּילְיוֹן

בֵּין הַקּוֹרְאִים הָרַבִּים שֶׁל הָעֵלּוֹן הַאֲחֲרוֹן, שֶׁיָּצָא לְקִרַאת חַג הַשָּׁבוּעוֹת, הָיָה גַּם הָרַב יִשְׂרָאֵל גְּלִיצְנְשְׁטֵיין, שְׁלִיחַ הָרַבִּי לְאֵילַת.

בְּשִׂיחָה עִם הַמַּעֲרֶכֶת, הִבִּיעַ הָרַב גְּלִיצְנְשְׁטֵיין אֶת הִתְפַּעֲלוּתוֹ מֵהֶעָלּוֹן, וְהוֹסִיף הָעָרָה חֲשׁוּבָה:

בַּשָּׁנָת תשל"ז, לְרֶגֶל 'שְׁנַת הַחִנּוּךְ' שֶׁהוֹכְרְזָה עַל יְדֵי הָרַבִּי, הוֹצִיא בֵּית חַבַּ"ד בְּאֵילַת לְאוֹר עָלּוֹן לְבַנִּים, עִם הַפְּסִיקִים שֶׁבָּהֶם הָרַבִּי עָבוּר יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל. הָעוֹתֶק הָרִאשׁוֹן שֶׁהִגִּיעַ מִבֵּית הַדְּפּוּס נִשְׁלַח, כְּמִנְהָגָם, לְרַבִּי.

כְּתְגוּבָה, קִבֵּל הָרַב מִמַּזְכִּירוּת הָרַבִּי מִכְתָּב, וּבוֹ הָעָרָה מֵהָרַבִּי: **"כְּשֶׁיּוּדְפַּס מֵחָדָשׁ לְהוֹסִיף בַּמָּקוֹם הַמַּתְאִים שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת שְׁמוּרָה כַּדְּרוּשׁ".**

מִכְּתָב זֶה, **שֶׁמִּתְפַּרְסֵם כָּאן לָרִאשׁוֹנָה**, הוּא הַמָּקוֹר לְשִׁגְרָה שֶׁכָּלָּנוּ מַכִּירִים מִפְּרְסוּמִים רַבִּים "נָא לִשְׁמוֹר עַל קְדֻשַּׁת הַגִּלְיוֹן".

בס"ד
שנת החינוך
כ"ק אדמו"ר מהר"מ שניאורסון נשיא הדור
SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rebbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.
THE SECRETARIAT OF RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rebbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.
שנים עשר
פסוקי ומאמרי תורה
לטעמ ולעם

תקציר: הנער היתום ניצב מחוץ לעיר, לאחר שברח בסוף תפילת שבת ונזכר בכל התחפוכות שעברו עליו. באחד הימים נקלע שמואל-בצלאל לבית הכנסת של החסידים, שם נדש בבושת פנים משיעור בספרון קטן ומסתורי. בביקור נוסף בבית הכנסת החסידי, מגלה הנער את מעלת תפילת החסידים. הוא שואל את רבו מדוע הם (המתנגדים) אינם מתפללים כך. האם יעמוד ר' הערשעלה על שודש השאלה ומקורה?

פרק חמישי | שנאה מסוכנת

ר' הערשעלה חפן את זקנו העבות בידו הרחבה, והתבונן בשמואל-בצלאל. למרות המאמצים שעשה להיראות אדיש, חש הנער כי על פניו ניכרים היטב אותות התרגשותו העזה.

ליבו פעם בחוזקה, והפחד לפת אותו בעוצמה. האמנם הצליח הרב החריף לעמוד על סודו? האם הוא מבין כעת השסיבה לשאלתו המוזרה אודות החסידים נובעת מחיבה שהוא רוכש אליהם?

שמואל-בצלאל לא השלה את עצמו בדמיונות שווא. ברור היה לו, שחשיפת הסוד תעלה לו ביוקר. מבחינת ה'מתנגדים', החסידות לא הייתה דרך בלימוד תורה ושיטה בעבודת ה'. הם החשיבו אותה ל'כת', והתנהגו עם הנמנים על עורותיה בהתאם.

•

"אני מבין", פתח ר' הערשעלה בקולו העבה, וליבו של שמואל-בצלאל החסיר פעימה.

בעיני רוחו כבר ראה העלם הצעיר את המעמד הגדול שייערך בבית המדרש, בו יכריז הרב על נידויו. את המשך דבריו של הרב הוא שמע במעומעם, ורק כשעמד על עומקם של דברים, נחה דעתו.

"אינך יודע במה המדובר", המשיך ר' הערשעלה לצלוף במילותיו כנגד החסידים. "אני, באופן אישי, זכיתי לוכות נפלאה. הוזמנתי לסעוד סעודה שלמה יחד עם אחד מראשי המלשינים על רבם של החסידים, המכונה 'המגיד מליאזני'".

הרב עוד המשיך ללהג במשך שעה ארוכה אודות נחיתותם של החסידים והמאזה לדרוף אותם, אך אם מוחו של שמואל-בצלאל, שדעתו נחה מהחפד שמא נתפס, העסיקה קושיא חדשה.

"על פי הלכה", ניצל הנער את ההפוגה הקצרה בדיבורו הקולח של הרב, "איך מותר למסור יהודי לערכאות של גויים ולהלשין עליו למלוכה?", הקשה. "הן זהו איסור מפורש!".

"הדבר פשוט הוא. אחד מגדולי תלמידי הגר"א פסק להתיר מלשינות זו. והטעם בהיתר, ברור לכל שדרכם של החסידים מובילה לכפירה בה' יתברך, ומצוה להילחם בהם בכל דרך".

בשעת אמירת הדברים, נכנס היה חייך גדול עונג על פני הרב, על שזכה 'להציל' את הלמדן הצעיר מטעות חמורה אודות החסידים. אך לאמיתו של דבר, פעלו הדברים פעלו הפוכה.

תשובתו של הרב ההבריה היטב, ששנאתם של המתנגדים לתורת החסידות אינה נובעת ממקור טהור, ומקורה אינו התבוננות והשגה. ניתן היה לחוש בבירור, כיצד השנאה הכבושה עברה במסורת, איש מפי איש.

המשך יבוא אי"ה